

ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Tol-derlund), der kom til at berøre en enkelt Ytring af mig fra tidligere Tid, hvilket gav mig Anledning til at sige, at jeg i det hele taget ikke vilde ind paa det Forhold i Dag. Imidlertid har det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds fundet det rigtigt, at vi skulde skifte Ord igen i Dag om den Sag. Vi have jo drøftet disse Ting med hinanden flere Gange tidligere, og jeg tror nok, jeg i al Almindelighed tør sige, at de Tal, jeg anførte under Finanslovens første Behandling i Marts, ere fuldstændig rigtige. Jeg skal ikke komme ind paa i Dag at gentage dem, men kun hen-vise det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer til disse Tal. Men der var en enkelt Ting, det ærede Medlem berørte, der giver mig Anledning til at gøre nogle Bemærkninger. Han sagde noget om, at Venstre havde anstrengt sig for at tømme Statskassen. Naar det ærede Medlem tænker sig om, vil han vistnok komme til Erkendelse af, at saaledes forholder det sig ikke ganske. Det var jo en temmelig gold Periode, vi levede under lige fra 1870 til 1901. Vi fik ingen Reformers af væsentlig Betydning gennemførte, ikke heller Byggeforetagender i nogen synderlig Grad. Jeg tror, at jeg har Ret til at sige, at i 1901 stod vi overfor en saa stor Mangfoldighed af uløste Opgaver og Byggeforetagender, der ventede paa deres Udførelse, som ingen Sinde tidligere i den Tid, jeg har kendt noget til Statshusholdningen, saa det var saa vist ikke Venstre, der havde tømt Statskassen. Naar det ærede Medlem tænker sig om, vil han erindre, at i 1885 var Kassebeholdningen 60 Mill. Kr., men den blev brugt til andet end Reformers efter Venstres Ønsker, saa det er ikke værd at tale om, at vi have tømt Statskassen. Men ganske vist var Statskassen tømt, endogsaa i stærkere Grad, end jeg egentlig tidligere har omtalt. Jeg har omtalt, at vi havde overtrukket vor Konto i Nationalbanken med indtil 5 Mill. Kr. den Gang, men jeg skal minde om i Dag, at samtidig dermed var alt, hvad der var frugtbargjort ved Kontoret for udenlandske Betalinger, kun 2,233,000 Kr. I Dag eller i alt Fald den 13. Juli — den sidste Opgørelse, vi have fra den højt-ærede Finansminister — have vi dog en Bruttokassebeholdning af 23,900,000 Kr., hvoraf det meste er frugtbargjort ved Kontoret for udenlandske Betalinger. Den Gang var det alt i alt 2,233,000 Kr., og saa havde vi en Udgiftsrestance af 3,123,000 Kr. og samtidig dermed et Minus i Natio-

nalbanken af 1,750,000 Kr. Man vil altsaa se, at bortset fra de Beløb, der absolut behøves i de lokale Kasser, for at Maskineriet i det hele taget skal kunne gaa, var der fuldstændigt Underskud paa alle Kanter, ikke Spor af Overskud enten her eller der. Det er derfor ikke værd at gøre nogen Sammenligning paa dette Punkt. Jeg har heller ikke ønsket det, men naar det ærede Medlem foranlediger mig til det, er jeg nødt til at komme frem med det. Det ene store Lovforslag efter det andet er blevet vedtaget i disse Aar, og jeg skal herom sige to Ting. Jeg kan ganske vist være enig i den Betragtning, at det er meget godt at gennemføre Reformers, og jeg er glad ved de Reformers, vi fik i 1902—03 og i 1907—08, men jeg vil gerne indrømme, at man kan ogsaa gennemføre for meget paa en Gang. Der kræves Tid til at fordøje, hvad der er blevet vedtaget, der kræves Tid til at udføre det i Livet, og Reformernes lægge jo i større eller mindre Grad Beslag paa Statskassen. Men jeg ved ikke af, at det er os, der have særlig Skyld i saa Henseende. Jeg berørte Lønningstillægene, de henimod 9 Mill. Kr. aarlig. Jeg ved ikke rettere, end at alle Partier i dette Ting have været i alt væsentligt enige om at vedtage dem. Og naar der har været Tale om store Byggeforetagender, ved jeg ikke af, at det ærede Medlem og hans Meningsfæller have holdt igen. Tværtimod, det er nok os, der have holdt igen. Jeg tror derfor ikke, at vi kunne bebrejde hinanden noget. I alt Fald kan man ikke kaste Skylden paa os for at have gennemført den ene store Byrde for Statskassen efter den anden. Vi have Skyld alle sammen. Jeg erkender, at det kan være, at vi ere gaaede noget over Stregen, men saa have vi alle Skyld deri.

Det ærede Medlem var inde paa, at vi i sin Tid have forhøjet Jernbane- og Portotaksterne. Det have vi drøftet med hinanden tidligere, og jeg ser ikke, hvorfor vi skulle ind paa det i Dag. Samtidig med, at vi forhøjede Jernbanetaksterne meget moderat og ligeledes forhøjede Portotaksterne noget, forhøjede vi Lønninger og Kontorhold for Jernbaneetaten og Postvæsenet, og disse Forhøjelser gaa jo langt, langt ud over de Beløb, som komme ind ved Forhøjelsen af Taksterne. Heller ikke det er det derfor værd at tale om, heller ikke her er det værd at kaste Skylden paa den ene eller den anden, thi vi ere nok fælles derom. Jeg turde endogsaa driste mig til at sige, at da vi behandlede Jern-